31992R3046

L 307/27 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 23.10.1992

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3046/92
z dnia 22 października 1992 r.
ustanawiające przepisy wykonawcze i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 z dnia 7 listopada 1991 r w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi [1], w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu ustalenia danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, obszar stosowania systemu Intrastat powinien być precyzyjnie zdefiniowany w odniesieniu do towarów, które będą włączone jak i do towarów, które będą wyłączone z systemu;

należy ustalić termin, od którego podmioty gospodarcze wewnątrz Wspólnoty będą faktycznie zobowiązane do przekazywania informacji; należy określić zakres zobowiązań osób trzecich, którym strona odpowiedzialna za dostarczanie informacji może przekazać to zadanie;

niektóre zasady, które mają być przestrzegane przez zainteresowane służby, muszą być określone w sposób szczegółowy, w szczególności w celu skutecznego zarządzania rejestrami operacji wewnątrzwspólnotowych; użyteczne jest wyszczególnienie przepisów dotyczących niektórych fiskalnych aspektów informacji statystycznej;

należy uzupełnić definicje danych, które mają być przekazywane oraz ustalenia dotyczące przekazywania tych danych;

należy stworzyć wykaz towarów, które mają być wyłączone ze sprawozdań statystycznych dotyczących obrotu towarowego;

należy uwzględnić istniejące uproszczone procedury i specjalne wymogi niektórych sektorów;

zmiany do dyrektywy Rady 77/388/EWG [2] wprowadzone dyrektywą 91/680/EWG [3] wymagają, aby niektóre przepisy rozporządzenia (EWG) nr 3330/91 zostały dostosowane zgodnie z art. 33 tiret pierwsze;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Statystyki Dotyczącej Handlu Towarami między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W celu ustanowienia statystyki odnoszącej się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, Wspólnota oraz Państwa Członkowskie stosują rozporządzenie (EWG) nr 3330/91 zwane dalej rozporządzeniem podstawowym zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

1. W związku z handlem między Wspólnotą, jak ustanowiono w dniu 31 grudnia 1985 r., a Hiszpanią lub Portugalią oraz między tymi dwoma Państwami Członkowskimi, system Intrastat stosuje się także do towarów nadal podlegającym niektórym cłom i opłatom o skutku równoważnym lub podlegającym innym środkom przewidzianym w Akcie Przystąpienia.

2. System Intrastat stosuje się do produktów określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG [4] bez względu na formę oraz treść towarzyszących im dokumentów w przypadku gdy są przewożone między terytoriami Państw Członkowskich.

Artykuł 3

1. System Intrastat stosuje się do:

a) do towarów umieszczonych lub otrzymanych w ramach procedury obrotu uszlachetniającego czynnego (system zawieszenia) lub procedury przetwarzania pod kontrolą celną;

b) do towarów w obrocie między częściami terytorium statystycznego Wspólnoty, którego przynajmniej jedna z nich nie jest częścią terytorium Wspólnoty zgodnie z dyrektywą Rady 77/388/EWG.

2. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za gromadzenie danych o towarach określonych w ust. 1 na podstawie procedur celnych stosowanych do takich towarów.

---

[1] Dz.U. L 316 z 16.11.1991, str. 1.
[2] Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1.
[3] Dz.U. L 376 z 31.12.1991, str. 1.
[4] Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1.

3. Jeśli kopia statystyczna Jednolitego Dokumentu Administracyjnego zawierająca dane wymienione w art. 23 rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem informacji określonych w ust. 2 lit. e) nie jest dostępna, służby celne będą przynajmniej raz w miesiącu wysyłać do stosownych służb statystycznych okresowy wykaz tych samych danych według rodzaju towarów zgodnie z ustaleniami uzgodnionymi przez wymienione służby.

4. Artykuł 2, 4, 8, 9, art. 12 ust. 1, 3–7; art. 13, 14, 19, 21 i art. 22 ust. 3 lit. a) i b), tiret pierwsze nie stosuje się do towarów określonych w ust. 1.

Pozostałe przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do tych towarów bez uszczerbku dla wszelkich przepisów celnych, które stosuje się przeciwnym przypadku.

Artykuł 4

1. Jakiekolwiek osoby fizyczne lub prawne prowadzące działania wewnątrz Wspólnoty po raz pierwszy, bez względu na to czy towary są odbierane czy też wysyłane, są odpowiedzialne za przekazywanie niezbędnych informacji w rozumieniu art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

2. Strona określona w ust. 1 przekazuje dane o swoich działaniach wewnątrz Wspólnoty w deklaracjach okresowych określonych w art. 13 rozporządzenia podstawowego od miesiąca, w którym próg asymilacji zostanie przekroczony zgodnie z przepisami dotyczącymi tego progu, które zaczynają być do niego stosowane.

Państwa Członkowskie wraz z ich odpowiednimi organizacjami administracyjnymi ustalą termin przekazania danych.

3. Jeśli numer rejestracyjny VAT strony odpowiedzialnej za przekazywanie informacji jest zmieniany w wyniku zmiany prawa własności, nazwy, adresu, statusu prawnego lub zaistnienia podobnej zmiany, która nie wpłynie w znacznym stopniu na jej działania wewnątrz Wspólnoty, zasada określona w ust. 1 nie musi być stosowana wobec danej strony w momencie zaistnienia zmiany. Będzie nadal podlegać zobowiązaniom statystycznym, którym podlegała przed zmianą.

Artykuł 5

1. Strona trzecia określona w art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zwana dalej deklarującą stroną trzecią.

2. Deklarująca strona trzecia przekaże właściwym służbom krajowym:

a) zgodnie z art. 6 ust. 1 informacje niezbędne do:

— ustalenia jej tożsamości,

— ustalenia tożsamości każdej ze stron odpowiedzialnych za przekazanie informacji, które powierzyły stronie trzeciej to zadanie;

b) dla każdej ze stron odpowiedzialnych za przekazywanie informacji, dane wymagane zgodnie z rozporządzeniem podstawowym oraz dane o jego wykonaniu.

Artykuł 6

1. Informacje niezbędne do ustalenia tożsamości podmiotu gospodarczego wewnątrz Wspólnoty w rozumieniu art. 10 rozporządzenia podstawowego to:

— pełna nazwa osoby lub przedsiębiorstwa,

— pełny adres z kodem pocztowym,

— w okolicznościach ustanowionych w art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, numer rejestracyjny VAT.

Jednakże służby statystyczne określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego mogą zwolnić podmioty gospodarcze działające wewnątrz Wspólnoty z podania jednej lub więcej z wyżej wymienionych informacji w okolicznościach określonych przez te służby.

W Państwach Członkowskich, określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, informacje służące do ustalenia tożsamości podmiotu gospodarczego wewnątrz Wspólnoty są przekazane wyżej wymienionym służbom statystycznym przez władze podatkowe, określone we wspomnianym artykule w momencie gdy są dostępne dla tych ostatnich, pod warunkiem że umowy między tymi służbami nie stanowią inaczej.

2. Minimalny wykaz danych, które należy wpisać do rejestru podmiotów gospodarczych wewnątrz Wspólnoty w rozumieniu art. 10 rozporządzenia podstawowego dla każdego podmiotu gospodarczego wewnątrz Wspólnoty powinien zawierać:

a) rok i miesiąc wpisu do rejestru;

b) informacje niezbędne do ustalenia tożsamości podmiotu gospodarczego zgodnie z ust. 1;

c) gdzie stosowne, czy przedsiębiorca jest wysyłającym, odbiorcą czy też zgłaszającym lub od dnia 1 stycznia 1993 r. stroną odpowiedzialną za przekazywanie informacji lub zgłaszającą stroną trzecią przy wysyłce lub odbiorze; w Państwach Członkowskich określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, informacja przewidziana w ust. 1 niniejszego artykułu określi, który z danych podmiotów gospodarczych jest wysyłającym a który odbiorcą;

d) w przypadku wysyłającego, odbiorcy lub od dnia 1 stycznia 1993 r. strony odpowiedzialnej za przekazywanie informacji, wartość ogółem jego działań prowadzonych wewnątrz Wspólnoty w podziale na miesiące i przepływy wraz z, od tego samego dnia, wartością określoną w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego; jednakże te informacje nie muszą być rejestrowane:

— przed 1993 r. w Państwach Członkowskich określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego,

— jeśli kontrola informacji rejestrowanych jako dane statystyczne z wykorzystaniem informacji, określonych w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz funkcjonowanie progów statystycznych określonych w art. 28 wspomnianego rozporządzenia jest przeprowadzana niezależnie od zarządzania rejestrem podmiotów gospodarczych wewnątrz Wspólnoty.

Odpowiednie służby krajowe mogą wpisać inne dane do rejestru według ich wymagań.

Artykuł 7

W celu wykonania art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, w przypadku gdy odpowiedzialność za informacje dotyczące danych działań nie spoczywa na podmiocie gospodarczym jako osobie prawnej *per se,* ale na części składowej tego podmiotu jak na przykład oddział firmy, jednostka zajmująca się działalnością lub jednostka lokalna, może być uznana jako za uzasadniony wyjątek.

Artykuł 8

W wykazach określonych w art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, odpowiedzialne władze podatkowe będą wymieniać podmioty gospodarcze wewnątrz Wspólnoty, które w wyniku podziału, łączenia się lub zaprzestania działalności w okresie objętym przeglądem nie będą występować we wspomnianych wykazach.

Artykuł 9

1. Strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji przekaże wymagane dane w ramach rozporządzenia podstawowego oraz jego wykonania:

a) zgodnie z obowiązującymi przepisami Wspólnoty;

b) bezpośrednio do właściwych służb krajowych lub poprzez biura zajmujące się gromadzeniem danych, które Państwa Członkowskie powołały w tym celu lub dla innych celów statystycznych lub administracyjnych;

c) za dany okres odniesienia według jej uznania:

— albo w formie jednej deklaracji w terminie ustalonym przez właściwe służby krajowe w ich instrukcjach kierowanych do stron odpowiedzialnych za przekazywanie informacji i który to termin ustanawia się między piątym a dziesiątym dniem roboczym od dnia zakończenia tego okresu,

— albo w formie kilku częściowych deklaracji; w tym przypadku właściwe służby krajowe mogą wymagać uzgodnienia z nimi w sprawie częstotliwości przekazu oraz terminów, przy czym ostatnia deklaracja częściowa musi być przekazana w terminie ustanowionym w tiret pierwszym powyżej.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji, która korzysta z prawa zwolnienia w wyniku stosowania progu asymilacji przewidzianego w art. 28 ust. 4 rozporządzenia podstawowego musi w trakcie przekazywania informacji stosować się tylko do przepisów odpowiedzialnych władz podatkowych.

3. Na podstawie art. 34 rozporządzenia podstawowego przepisy niniejszego artykułu dotyczące okresowości deklaracji nie stanowią przeszkody dla zawarcia umowy o dostarczaniu danych w czasie rzeczywistym w przypadku gdy dane te są przekazywane elektronicznie.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 powyżej w Państwach Członkowskich, w których okresowa deklaracja statystyczna jest taka sama jak okresowa deklaracja podatkowa, przepisy odnoszące się do przekazywania deklaracji statystycznej zostaną określone zgodnie z rozporządzeniami Wspólnoty lub krajowymi przepisami podatkowymi.

Artykuł 10

W nośniku informacji, Państwa Członkowskie, których terytorium statystyczne jest opisane w nomenklaturze państw, załączonej do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1736/75 [1], są oznaczone albo kodami alfabetycznymi albo numerycznymi w następujący sposób:

Francja:	FR	lub	001,
Belgia i Luksemburg:	BL	lub	002,
Niderlandy:	NL	lub	003,
Niemcy:	DE	lub	004,
Włochy:	IT	lub	005,
Zjednoczone Królestwo:	GB	lub	006,
Irlandia:	IE	lub	007,
Dania:	DK	lub	008,
Grecja:	GR	lub	009,
Portugalia:	PT	lub	010,
Hiszpania:	ES	lub	011.

Artykuł 11

W przypadku określania ilości towarów na nośniku danych:

a) „masa netto" oznacza faktyczną masę towaru bez jakichkolwiek opakowań; musi być ona wyrażona w kilogramach;

b) „jednostki dodatkowe" oznacza jednostki miary ilości inne niż jednostki masy wyrażone w kilogramach; muszą być one wyrażone zgodnie z informacją podaną w aktualnej wersji Nomenklatury Scalonej w odpowiednich podpozycjach, wykaz których jest opublikowany w części I „Przepisy wstępne" wspomnianej nomenklatury.

Artykuł 12

1. Wartość towarów określonych w art. 23 ust. 1 lit. d) rozporządzenia podstawowego wyraża się w sposób:

— według rodzaju towarów, wartość statystyczna,

— według deklaracji statystycznej, kwota zafakturowana.

[1] Dz.U. L 183 z 14.7.1975, str. 3.

2. Wartość statystyczna jest ustalona:

— po wysyłce, na podstawie kwot podlegających opodatkowaniu określanych w celach podatkowych zgodnie z dyrektywą 77/388/EWG za dostawy towarów wyszczególnionych w sekcji A ust. 1 lit. a) i, tam gdzie właściwe, dla czynności określonych w art. 11 sekcji A ust. 1 lit. b) tej samej dyrektywy z pomniejszeniem jednakże o wszelkie podatki potrącane w skutek wysyłki; z drugiej strony, obejmuje koszty transportu i ubezpieczenia odnoszące się do części podróży, która odbywa się na terytorium statystycznym Państwa Członkowskiego wysyłającego,

— przy odbiorze, na podstawie kwot podlegających opodatkowaniu określanych w celach podatkowych zgodnie z art. 28e powyższej dyrektywy dla nabycia towarów z pomniejszeniem jednakże o podatki należne z tytułu przekazania towarów do konsumpcji oraz koszty transportu i ubezpieczenia odnoszące się do części podróży, która odbywa się na terytorium statystycznym Państwa Członkowskiego odbioru.

Wartość statystyczna musi być zadeklarowana zgodnie z akapitem pierwszym, nawet jeśli kwota podlegająca opodatkowaniu nie musi być ustalana w celach podatkowych.

Dla towarów uzyskanych w procesie uszlachetniania, wartość statystyczna jest ustalona tak jakby te towary były w całości wytworzone w Państwie Członkowskim w którym nastąpiło przetwarzanie.

3. Kwota zafakturowana jest kwotą ogółem (z wyłączeniem podatku VAT) na fakturach lub dokumentach służących jako faktury dotyczące wszystkich towarów włączonych do deklaracji statystycznej.

4. Strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji może określić kwotę zafakturowaną w podziale na rodzaje towarów.

W drodze odstępstwa od ust. 1 Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby kwota zafakturowana była podzielona według rodzaju towarów. W takim przypadku obliczą one wartość statystyczną i zwolnią stronę odpowiedzialną za dostarczanie informacji statystycznych z potrzeby jej podawania. Jednakże osoby odpowiedzialne za przekazywanie informacji mogą być zobowiązane do dostarczenia informacji o kosztach dodatkowych na podstawie próbki.

Akapit drugi stosuje się albo do wszystkich stron zobowiązanych do przekazywania okresowych deklaracji określonych w art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego albo wyłącznie do tych stron, które korzystają ze stosowania progów uproszczenia.

5. Państwa Członkowskie mogą stosować wariant określony w ust. 4 akapit drugi, nawet jeśli ich dana organizacja administracyjna powstrzymuje je od podejmowania środków upraszczających, które na mocy niniejszego akapitu muszą towarzyszyć korzystaniu z tego wariantu, czyli zwolnienia z obowiązku podawania wartości statystycznej.

W instrukcjach dotyczących deklaracji statystycznej udzielanych stronom odpowiedzialnym za przekazywanie informacji, należy podawać z wyprzedzeniem powody techniczne, dla których zarówno wartość statystyczna jak i kwota zafakturowana muszą być podane według rodzaju towaru.

Państwa Członkowskie przekażą kopie tych instrukcji Komisji przed dniem 1 listopada 1992 r. a w okresach późniejszych w każdym przypadku gdy są one aktualizowane.

6. W przypadku prac w ramach umowy, kwota zafakturowana będzie kwotą wpisaną do rachunków za pracę łącznie z wszelkimi kosztami dodatkowymi. Jest ona podawana tylko w przypadku wysyłki i odbioru po wykonaniu pracy zgodnie z umową.

7. Określenie „koszty dodatkowe" oznacza koszty transportu i ubezpieczenia poniesione w związku z przepływem towarów między Państwem Członkowskim, w którym nastąpiła wysyłka do Państwa Członkowskiego, w którym nastąpił odbiór.

Artykuł 13

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „transakcja" oznacza każde działanie bez względu na to, czy jest handlowe czy tez nie, które prowadzi do przepływu towarów objętych statystyką handlu towarami między Państwami Członkowskimi;

b) „charakter transakcji" oznacza wszystkie te cechy charakterystyczne odróżniające jedną transakcję od drugiej.

2. Należy rozróżniać transakcje na podstawie różnic co do charakteru zgodnie z wykazem w załączniku I.

Charakter transakcji jest określony na nośniku informacji przy pomocy kodu numerycznego odpowiadającego właściwej kategorii kolumny A we wspomnianym wyżej wykazie.

3. W granicach wykazu określonego w ust. 2, Państwa Członkowskie mogą ustalić gromadzenie danych o charakterze transakcji do poziomu, jaki stosują do gromadzenia danych dotyczących obrotu handlowego z państwami trzecim bez względu na to, czy gromadzą je w związku z powyższym jako dane o charakterze transakcji czy też dane o procedurach celnych.

Artykuł 14

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, „warunki dostawy" oznaczają te przepisy zawarte w umowach sprzedaży które określają odpowiednio zobowiązania sprzedającego i kupującego zgodnie z Incoterms Międzynarodowej Izby Handlowej wymienionym w załączniku II.

2. W granicach wykazu określonego w ust. 1 i bez uszczerbku dla ust. 3:

a) te Państwa Członkowskie, które stosują art. 12 ust. 4 akapit drugi zastrzegają, że dane dotyczące warunków dostawy będą gromadzone na nośniku informacji i przekażą dane szczegółowe o sposobie ich podawania;

b) pozostałe Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że dane dotyczące warunków dostawy będą gromadzone na nośniku informacji do poziomu, w jakim gromadzą one dane dotyczące obrotu handlowego z państwami trzecimi.

3. Warunki dostawy są określone dla każdego rodzaju towarów według jednego ze skrótów zawartych w wykazie określonym w ust. 1.

Artykuł 15

1. „Przewidywany sposób transportu" oznacza przy wysyłce sposób transportu ustalony według aktywnych środków transportu którymi towary mają być wywiezione z terytorium statystycznego Państwa Członkowskiego wysyłającego, zaś przy odbiorze sposób transportu ustalany według aktywnych środków transportu, którymi towary mają być przywiezione na terytorium statystyczne Państwa Członkowskiego odbioru.

2. Sposoby transportu, które mają być wymienione na nośniku informacji to:

Kod	Nazwa
1	Transport morski
2	Transport kolejowy
3	Transport drogowy
4	Transport lotniczy
5	Przesyłki pocztowe
7	Stałe instalacje transportowe
8	Transport wodny śródlądowy
9	Środki o napędzie własnym

Sposób transportu jest oznaczany na wspomnianym nośniku przy pomocy odpowiadającego mu kodu numerycznego.

Artykuł 16

1. „Kraj pochodzenia" oznacza państwo, z którego pochodzą towary.

Towary w całości wyprodukowane w danym państwie pochodzą z tego państwa.

Pozycja w produkcji dwóch lub więcej państw pochodzi z państwa, w którym ostatnio dokonano znaczącego przetwarzania lub wykonano prace uzasadnione z ekonomicznego punktu widzenia w przedsiębiorstwie wyposażonym w tym celu skutkiem czego powstał nowy produkt lub miał miejsce istotny etap produkcji.

2. Kraj pochodzenia jest oznaczony kodem numerycznym przydzielonym podanym w aktualnej wersji krajowej nomenklatury załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 1736/75 bez uszczerbku dla art. 47 zdanie ostatnie wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 17

1. „Region pochodzenia" oznacza region Państwa Członkowskiego wysyłającego, w którym wyprodukowano te towary lub gdzie je wzniesiono, zmontowano, przetworzono, reperowano lub konserwowano; jeżeli to nie wystarczy, region pochodzenia będzie zastąpiony albo regionem, w którym miał miejsce proces handlowy, albo regionem wysyłki towarów.

2. „Region przeznaczenia" oznacza region Państwa Członkowskiego odbioru, w którym towary będą użytkowane lub wzniesione, zmontowane, przetworzone, reperowane lub konserwowane; jeżeli to nie wystarczy, region przeznaczenia będzie zastąpiony albo innym regionem, w którym proces handlowy będzie miał miejsce lub regionem, do którego towary mają być wysłane.

3. Każde z Państw Członkowskich korzystające z wariantu przewidzianego w art. 23 ust. 2 lit b) rozporządzenia podstawowego sporządza wykaz swoich regionów i ustala kod składający się maksymalnie z dwóch znaków, przy pomocy których region będzie oznaczony na nośniku informacji.

Artykuł 18

1. „Port lub port lotniczy załadunku" oznacza port lub port lotniczy znajdujący się na terytorium statystycznym Państwa Członkowskiego wysyłającego, w którym towary są załadowane na aktywne środki transportu lub z którego prawdopodobnie opuszczą to terytorium.

2. „Port lub port lotniczy rozładunku" oznacza port lub port lotniczy znajdujący się na terytorium statystycznym Państwa Członkowskiego odbioru, w którym towary są rozładowane z aktywnych środków transportu lub poprzez który są prawdopodobnie przywiezione na to terytorium.

3. Każde Państwo Członkowskie, korzystające z wariantu przewidzianego w art. 23 ust. 2 lit. c) lub d) rozporządzenia podstawowego, sporządza wykaz portów i portów lotniczych, które należy podać na nośniku informacji oraz ustali kod, według którego są one wymienione na tym nośniku.

Artykuł 19

1. „Procedura statystyczna" oznacza kategorię wysyłki lub odbioru w ramach której odbywa się dana operacja wewnątrz Wspólnoty i która nie jest w sposób dostateczny określona w kolumnie A lub B wykazu transakcji w załączniku I.

2. Każde Państwo Członkowskie, chcące korzystać z wariantu przewidzianego w art. 23 ust. 2 lit. e) rozporządzenia podstawowego sporządza wykaz procedur statystycznych, który ma być podany na nośniku informacji i ustala kod, według którego są one oznaczone na tym nośniku.

Artykuł 20

Dane odnoszące się do towarów wymienionych w załączniku III są wyłączone z zestawienia i w konsekwencji, na mocy art. 25 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, z obowiązku ich gromadzenia.

Artykuł 21

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, „szczególne przepływy towarów" oznaczają przepływy towarów mające szczególne właściwości, które są istotne przy interpretowaniu tych informacji i wynikają albo z samego przepływu, albo z charakteru towarów czy też z transakcji, skutkiem których jest przepływ, albo od wysyłającego lub od odbiorcy towarów.

2. W przypadku braku przepisów sporządzonych na mocy art. 33 rozporządzenia podstawowego, Państwa Członkowskie mogą zastosować odnośnie do danych dotyczących szczególnych przepływów towarów procedury uproszczone, które stosowano zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1736/75 przed datą określoną w art. 35 akapit drugi rozporządzenia podstawowego.

3. Państwa Członkowskie, które chcą uzyskać bardziej szczegółowe informacje od tych, które wynikają ze stosowania art. 21 rozporządzenia podstawowego, mogą, na zasadzie odstępstwa od tego artykułu, organizować gromadzenie takich informacji o jednej lub więcej konkretnych grupach produktów pod warunkiem że strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji może zdecydować o przekazaniu tych informacji zgodnie z Nomenklaturą Scaloną lub dodatkowymi podpodziałami.

Państwa Członkowskie, które chcą skorzystać z tego wariantu powiadomią o tym Komisję. Jednocześnie, określą przyczyny ich decyzji, przekażą wykaz stosownych podpozycji Nomenklatury Scalonej i opiszą stosowane metodę gromadzenia danych.

Artykuł 22

1. W odniesieniach do dyrektywy 77/388/EWG w rozporządzeniu podstawowym wprowadza się następujące zmiany:

— w art. 5 akapit drugi wyrazy „na podstawie art. 28 ust. 7 wyżej wymienionej dyrektywy" zastępuje się wyrazami „na podstawie dyrektywy Rady 91/680/EWG [1]",

— w art. 10 ust. 3 lit. b) wyrazy „w rozumieniu dyrektywy 77/388/EWG zgodnie z art. 28 ust. 7 tej dyrektywy" zastępuje się: „w rozumieniu dyrektywy 91/680/EWG",

— w art. 11 ust. 3 i ust. 7 wyrazy „art. 28 ust. 7 dyrektywy 77/388/EWG" zastępuje się wyrazami „dyrektywy 91/680/EWG",

— w art. 20 pkt 3 i 4 skreśla się wyrazy „tiret pierwsze i w zakresie w jakim stosuje się do nich przepisy art. 28 ust. 7 dyrektywy 77/388/EWG tiret drugie.

2. „Instytucje niepodlegające obowiązkowi rozliczenia podatku VAT" oraz „strony zwolnione z płacenia podatku VAT", które wymieniono w art. 5 akapit drugi, art. 10 ust. 3 i 6 oraz art. 11 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zastępuje się odpowiednioprzez „osoby prawne nie zobowiązane do rozliczania się z podatku VAT" oraz „strony zobowiązane do rozliczenia, które przeprowadzają wyłącznie transakcje nie uprawniające ich do jakichkolwiek potrąceń podatku VAT".

3. W art. 20 rozporządzenia podstawowego:

a) w pkt 5 lit. a) i b) wyrazy „mające miejsce zamieszkania" zastępuje się wyrazami: „zarejestrowane do celów podatku od wartości dodanej";

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) okres odniesienia, określony w art. 13 ust. 2 tiret pierwsze dotyczy:

— dla towarów, w stosunku do których stosuje się system Intrastat, miesiąca kalendarzowego, w którym podatek VAT od dostaw wewnątrz Wspólnoty lub towarów nabytych staje się należny, przepływy tych towarów są rejestrowane na podstawie niniejszego artykułu; jeśli okres do którego odnosi się deklaracja podatkowa strony odpowiedzialnej za rozliczanie się z podatku VAT nie odpowiada kalendarzowemu miesiącowi, kwartałowi, okresowi półrocznemu lub roku, Państwa Członkowskie mogą dostosować częstotliwość zobowiązań związanych z deklaracjami statystycznymi tej strony do częstotliwości jej zobowiązań związanych z deklaracjami podatkowymi,

— towarów, w stosunku do których nie stosuje się systemu Intrastat w niżej wymienionych okolicznościach:

— miesiąc kalendarzowy, w którym towary są włączone lub poddane procedurze uszlachetniania czynnego (system zawieszenia) lub procedurze przetwarzania pod nadzorem celnym albo są dopuszczone do swobodnego obrotu w wyniku stosowania jednej z tych procedur,

— miesiąc kalendarzowy, w którym towary będące przedmiotem obrotu między częściami terytorium statystycznego Wspólnoty, z których przynajmniej jedna nie jest częścią terytorium Wspólnoty w zastosowaniu dyrektywy Rady 77/388/EWG, są poddane procedurom wysyłkowym lub odbioru."

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Przepisy, które odnoszą się do artykułów określonych w art. 35 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, stosuje się od tego samego dnia, co wspomniane artykuły.

[1] Dz.U. L 376 z 31.12.1991, str. 1".

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 października 1992 r.

W imieniu Komisji

Henning CHRISTOPHERSEN

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz transakcji określonych w art. 13 ust. 2

Kolumna A	Kolumna B
1 Transakcje powodujące faktyczne lub zamierzone przeniesienie prawa własności za wynagrodzeniem (pieniężnym lub innym) (z wyłączeniem transakcji wymienionych w 2, 7, 8 [a] [b] [c]	1. Zakup/nabycie bezpośrednie [b] 2. Dostawa z zamiarem sprzedaży po akceptacji lub wypróbowaniu oraz transakcje komisowe 3. Handel barterowy (wynagrodzenie rzeczowe) 4. Zakupy przez podróżnych do użytku osobistego 5. Leasing finansowy [c]
2. Zwrot towarów zarejestrowanych uprzednio pod kodem 1 [d]; dostawy rekompensacyjne nieodpłatne [d]	1. Zwrot towarów 2. Rekompensata za zwrócone towary 3. Rekompensata za towary, które nie podlegają zwrotowi (np. w ramach gwarancji)
3. Transakcje (nie mające charakteru tymczasowego) z przeniesieniem prawa własności bez wynagrodzenia (pieniężnego lub innego)	1 Dostawy towarów w ramach programów pomocy finansowanych częściowo lub całkowicie 2. Pozostałe dostawy w ramach pomocy rządowej 3. Pozostałe dostawy w ramach pomocy (osoby fizyczne, organizacje pozarządowe)
4. Dostawy towarów w celu przetworzenia w ramach umowy [e] lub naprawy [f] (z wyjątkiem rejestrowanych w 7)	1. Przetworzenie w ramach umowy 2. Odpłatne naprawy i serwis 3. Nieodpłatne naprawy i serwis
5. Dostawy towaru po przetworzeniu w ramach umowy [e] lub po naprawie [f] (z wyjątkiem rejestrowanych w 7)	1. Przetworzenie w ramach umowy 2. Odpłatne naprawy i serwis 3. Nieodpłatne naprawy i serwis
6. Transakcje nie powodujące przeniesienia prawa własności np. najem, pożyczka, leasing operacyjny [g]oraz inne czasowe wykorzystanie [h] z wyjątkiem przetworzenia w ramach umowy lub naprawy (dostawa lub zwrot)	1. Najem, pożyczka, leasing operacyjny 2. Pozostałe towary do czasowego użytkowania
7. Operacje towarów w ramach wspólnych programów obronnych lub innych międzyrządowych programów produkcyjnych (np.. Airbus)	
8. Dostawy materiałów budowlanych i wyposażenia w ramach realizacji umowy budowlanej lub inżynieryjnej, stanowiącej część umowy generalnej [i]	
9. Pozostałe transakcje	

[a] Pozycja obejmuje głównie wysyłki i dostawy tj. transakcje w odniesieniu do których:
— prawo własności jest przenoszone z rezydenta na nierezydenta, oraz
— dokonywana jest lub będzie zapłata lub wynagrodzenie w naturze.
Należy zauważyć, że dotyczy to również towarów przesyłanych między powiązanymi przedsiębiorstwami lub do/z centralnych magazynów dystrybucyjnych, nawet jeśli płatności nie są dokonywane natychmiast.

[b] W tym części zapasowe i pozostałe materiały odtworzeniowe na zasadzie odpłatności.

[c] W tym leasing finansowy: raty leasingowe są obliczane w taki sposób, aby pokryć całość lub prawie całość wartości wszystkich towarów. Ryzyka i korzyści z prawa własności są przenoszone na korzystającego. Po zakończeniu umowy korzystający staje się prawnym właścicielem towarów.

[d] Zwrot i zastąpienie wysłanych towarów pierwotnie zarejestrowanych w pozycji 3-9 kolumny A należy zapisać w odpowiednich pozycjach.

[e] Przetworzenie (pod nadzorem celnym lub nie) należy rejestrować w pozycji 4 i 5 kolumny A. Czynności przetwarzania dokonywane na rachunek przetwórcy nie są objęte tą pozycją, lecz powinny być zapisane w pozycji 1 kolumny A.

[f] Naprawy powodujące przywrócenie towarom ich pierwotnej funkcji; może to być związane z rozbudową lub udoskonaleniem.

[g] Leasing operacyjny: umowy leasingowe inne niż leasing finansowy (patrz uwaga c).

[h] Pozycja to obejmuje towary, które są wywożone/przywożone z zamiarem następnie powrotnego wywozu lub przywozu bez jakiekolwiek zmiany prawa własności.

[i] Transakcje rejestrowane w pozycji 8 kolumn A dotyczą towarów, które nie są odrębnie fakturowane, ale dla których jest wystawiana pojedyncza faktura obejmująca wartość prac ogółem. Jeśli taki przypadek nie ma miejsca, transakcje rejestruje się w pozycji 1.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz warunków dostaw określony w art. 14

Pierwsza cześć pola	Znaczenie	Miejsce, które należy wskazać (1)
Kod Incotemu	Incoterm ICC/EKG Genewa	
EXW	z zakładu	miejsce zakładu
FCA	franco przewoźnik	… oznaczone miejsce
FAS	franco wzdłuż burty statku	oznaczony port załadunku
FOB	franco statek	oznaczony port załadunku
CFR	koszt i fracht	oznaczony port docelowy
CIF	koszt, ubezpieczenie i fracht	oznaczony port docelowy
CPT	przewoźne opłacone do	oznaczone miejsce przeznaczenia
CIP	przewoźne i ubezpieczenie wypłacone na rzecz	oznaczone miejsce przeznaczenia
DAF	dostarczane na granicę	oznaczone miejsce realizacji dostawy na granicy
DES	dostarczone statek	oznaczony port docelowy
DEQ	dostarczone nabrzeże	po odprawie celnej, oznaczony port docelowy
DDU	dostarczone, cło nieopłacone	oznaczone miejsce przeznaczenia w kraj przywozu
DDP	dostarczone, cło nieopłacone	oznaczone miejsce realizacji dostawy w kraju przywozu
XXX	warunki dostawy inne niż powyżej	dokładne stwierdzenie warunków wymienionych w umowie (1)

(1) W razie potrzeby zamieścić dane szczegółowe w polu 6 (tylko na formularzu Intrastat N)

Drugi podpodział

1: miejsce na terytorium danego Państwa Członkowskie,

2: miejsce w innym Państwie Członkowskim,

3: pozostałe (miejsce poza Wspólnotą).

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz wyjątków określonych w art. 20

Dane nie są wymagane dla następujących towarów:

a) środki płatnicze, które są legalnymi środkami płatniczymi oraz papiery wartościowe;

b) nadzwyczajna pomoc dla obszarów klęsk żywiołowych;

c) ze względu na zamierzone przeznaczenie do celów dyplomatycznych lub o podobnym charakterze:

1. towary korzystające z immunitetów dyplomatycznych, konsularnych lub podobnych;
2. prezenty dla głowy państwa, członków rządu lub parlamentu;
3. pozycje stanowiące przedmiot obrotu w ramach wzajemnej pomocy administracyjnej;

d) przy złożeniu, że handel ma charakter przejściowy, między innymi:

1. towary przeznaczone na wystawy i targi;
2. scenografia teatralna;
3. karuzele i inne atrakcje na terenach rozrywkowych;
4. sprzęt profesjonalny w rozumieniu Międzynarodowej Konwencji Celnej z dnia 8 czerwca 1968 r.;
5. filmy kinowe;
6. aparatura i wyposażenie do celów eksperymentalnych;
7. zwierzęta na wystawy, hodowlę, zawody, etc.;
8. wzory handlowe;
9. środek transportu, pojemniki i sprzęt związany z transportem;
10. opakowania
11. towary na wynajem;
12. zakłady i wyposażenie dla prac w zakresie inżynierii lądowej i wodnej;
13. towary przeznaczone do celów badawczych, analitycznych lub prób;

e) przy założeniu, że nie są przedmiotem transakcji handlowej:

1. dekoracje, nagrody honorowe za wybitne osiągnięcia, odznaki pamiątkowe i plakietki metalowe;
2. sprzęt podróżniczy, prowiant i pozostałe pozycje w tym wyposażenie sportowe przeznaczone do użytku osobistego lub do wykorzystania przed lub po podróży;
3. wyposażenie ślubne, pozycje związane z przeprowadzkami lub odziedziczone;
4. trumny, urny pogrzebowe, ozdobne artykuły pogrzebowe i artykuły dla konserwacji grobów i pomników cmentarnych;
5. drukowane materiały reklamowe, instrukcje obsługi, cenniki i pozostałe artykuły reklamowe;
6. towary, które utraciły użyteczność lub nie mogą być użyte do celów przemysłowych;
7. balast;
8. fotografie, filmy naświetlone i wywołane, szkice, rysunki, kopie planów, rękopisy, akta i rejestry, druki urzędowe i dowody drukowane jak również wszelkie środki przekazu stosowane dla wewnątrzwspólnotowej wymiany informacji;
9. znaczki pocztowe;
10. produkty farmaceutyczne stosowane na międzynarodowych imprezach sportowych;

f) artykuły stosowane w ramach umów przewidujących podejmowanie wspólnych środków dla ochrony osób lub środowiska naturalnego;

g) towary stanowiące przedmiot wymiany niehandlowej między osobami zamieszkującymi obszary przyległe Państw Członkowskich; produkty uzyskane przez producentów rolnych na obszarach położonych poza, ale przylegających do obszaru statystycznego, w ramach którego prowadzą podstawową działalność;

h) towary opuszczające dany obszar statystyczny w celu powrotu po przekroczeniu granicy obcego terytorium w sposób bezpośredni lub z postojami związanymi z transportem.